

PISM

POLSKI INSTYTUT SPRAW MIĘDZYNARODOWYCH
THE POLISH INSTITUTE OF INTERNATIONAL AFFAIRS

NR 38/2026, 20 LIPCA 2026 © PISM

KOMENTARZ

Konsolidacja władzy prezydenta – zmiany kadrowe w ukraińskim rządzie

Maria Piechowska

Kolejna wojenna rekonstrukcja ukraińskiego rządu (do poprzednich zmian doszło w styczniu br.) wpisuje się w proces konsolidacji władzy prezydenta Wołodymyra Zełenskiego. Dymisja Mychajło Fedorowa z funkcji ministra obrony doprowadziła jednak do protestów społecznych, możliwe będą zatem dalsze zmiany personalne, by uspokoić nastroje.

Do jakich zmian doszło w ukraińskim rządzie?

16 lipca Rada Najwyższa powołała nowy rząd na Ukrainie. Rekonstrukcja objęła przede wszystkim stanowisko premiera oraz kilka kluczowych resortów i miała charakter personalny, a nie programowy. Najważniejszą zmianą jest odwołanie premier Julii Swyrydenko i powołanie na jej miejsce Serhija Koreckiego, dotychczasowego szefa Naftohazu. Denys Szmyhal pozostał wicepremierem i ministrem energetyki. Do zmian doszło na stanowisku wicepremiera ds. integracji europejskiej i euroatlantyckiej oraz stałego przedstawiciela przy UE – wicepremier Taras Kaczka zamienił się funkcjami z ambasadorem Wsiewołodem Czencowem. Największe kontrowersje wywołało usunięcie Mychajło Fedorowa z Ministerstwa Obrony. Rada Najwyższa nie zagłosowała nad kandydaturami ministra obrony i spraw zagranicznych, a tymczasowe sprawowanie tych urzędów prezydent Zełenski powierzył odpowiednio Jewhenowi Chmarze, dotychczasowemu szefowi SBU, oraz Andrijowi Sybisze, który do tej pory stał na czele ukraińskiej dyplomacji.

Kim jest nowy premier i jaka będzie polityka zagraniczna jego rządu?

Serhij Korecki nie ma doświadczenia politycznego, powiązany jest m.in. z sektorem paliwowo-energetycznym. Kierował m.in. Ukrnaftą i Naftohazem, wcześniej pracował

w prywatnych firmach, był m.in. dyrektorem generalnym jednej z największych na Ukrainie sieci stacji paliwowych WOG. Postrzegany jest jako człowiek biznesu, niepowiązany z aferami korupcyjnymi. Sam Zełenski promował jego kandydaturę jako osoby zdolnej do przygotowania państwa do sezonu grzewczego w obliczu spodziewanych wzmożonych ataków Rosji zimą. Priorytetami, oprócz przygotowania do zimy, będzie stabilizacja gospodarki, zwiększenie produkcji zbrojeniowej oraz efektywne wykorzystanie pomocy zagranicznej. Nie zmieniają się główne kierunki polityki zagranicznej, w tym podejście do Rosji i rozmów pokojowych. Potwierdza to też tymczasowe pozostawienie Andrija Sybihi na stanowisku.

Jakie są przyczyny i cele roszad w rządzie?

Bezpośrednim powodem rekonstrukcji była rezygnacja ambasadora w USA Ołhy Stefaniszyny i sugestia Zełenskiego, żeby to stanowisko zajęła premier Swyrydenko (która nie zdecydowała się na razie na przyjęcie tej propozycji). W szerszej perspektywie rekonstrukcja rządu wpisuje się w proces dalszej [konsolidacji władzy wokół prezydenta](#). Dobór ministrów oraz premiera wskazuje, że kryterium, oprócz kompetencji, jest lojalność i skuteczna współpraca z ośrodkiem prezydenckim – w rządzie pozostali m.in. długoletni współpracownicy Zełenskiego Denys Szmyhal i Serhij Marczenko (minister finansów). Zmiana

KOMENTARZ PISM

krótkoterminowo miała na celu odświeżenie wizerunku rządu i skonsolidowanie rosnącego poparcia dla prezydenta. Jej efekt został jednak zniweczony przez kontrowersyjną dla ukraińskiego społeczeństwa dymisję Mychajło Fedorowa. Prezydent Zełenski nie tylko umacnia swoją władzę, ale też przygotowuje się do wyborów, co stanowiło jedną z przesłanek stojących za decyzją o odsunięciu popularnego Fedorowa. Choć przeprowadzenie wyborów prezydenckich w trakcie wojny wymagałoby zmiany ustawy o reżimie stanu wojennego, nie byłoby niezgodne z konstytucją.

Jakie są konsekwencje dymisji Mychajło Fedorowa?

Dymisja Fedorowa spowodowała drugie w trakcie wojny większe protesty społeczne (pierwsze dotyczyły próby [ograniczenia instytucji antykorupcyjnych](#) przez Zełenskiego). Fedorow, były minister cyfryzacji (2019–2026) i obrony (2026), cieszy się wysokim zaufaniem społecznym. Próbował

wprowadzić reformę systemu mobilizacji (stawiając m.in. na krótkie i wysokopłatne kontrakty) oraz zamówień wojskowych, czym naraził się na konflikt z wojskowym establishmentem i „wojennymi oligarchami”, którzy w dużej mierze kontrolują przemysł obronny. Dla społeczeństwa stał się uosobieniem nowej koncepcji wojny, w której mogłoby ginąć mniej żołnierzy, oraz nowego podejścia do zarządzania państwem. Był w konflikcie ze Sztabem Generalnym i Naczelnym Dowódcą Sił Zbrojnych Ukrainy gen. Ołeksandrem Syrskim, który jest utożsamiany z postsowieckim podejściem do prowadzenia działań militarnych. Demonstracje poparcia dla Fedorowa, trwające od 16 lipca, przekształciły się w protesty przeciwko Syrskiemu. W odpowiedzi prezydent Zełenski przeprowadził konsultacje z dowódcami wojskowymi, a według doniesień niektórych mediów rozważa odwołanie Syrskiego.

Analiza powstała we współpracy z Ołeksandrem Stetsem.